

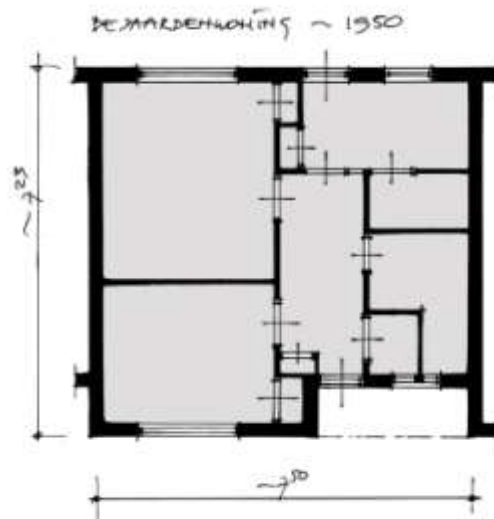
KENNISBANK 2014
DE HUISVESTING VAN OUDEREN IN DE TIJD
 Serie over wonen, zorgen en werken -2-

Auteur: Martin Liebrechts, 12 juni 2014

De woninggrootte: van zelfstandig naar verzorgd wonen

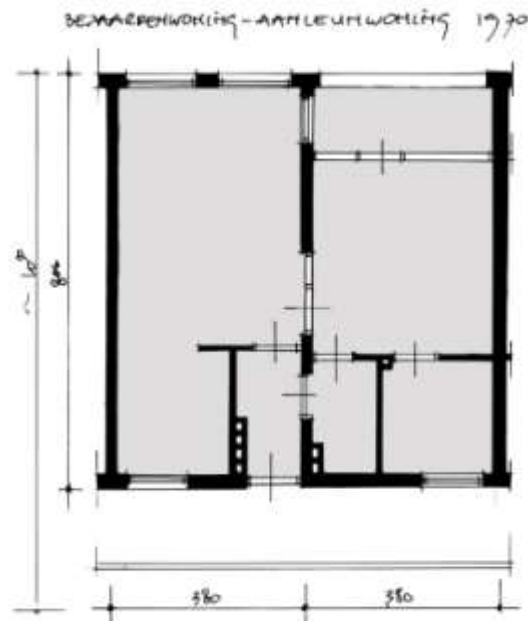
Zoals voor alle woningen geldt, is ook de woninggrootte van de seniorenwoningen toegenomen, vooral als het gaat om zelfstandig wonen. Maar dat wil nog niet zeggen dat de woningen, die de afgelopen tien jaar zijn gebouwd, ook geschikt zijn voor langer zelfstandig wonen en een alternatief vormen voor de verzorgingshuizen, waar zorg in wezen altijd aanwezig was en is, en die beschikken over allerlei hulpmiddelen/voorzieningen om de zorg passend te maken. De woningen en vooral de woningtypen verdienen een kritische beschouwing. Dit beperkt zich niet tot de vierkante meter.

In de afgelopen vijftig jaar is de woonoppervlakte van een 'seniorenwoning' structureel toegenomen voor alle ruimten, maar in het bijzonder voor woonkamer (comfort) en slaapkamer(s) (ruimte voor zorg) (1).



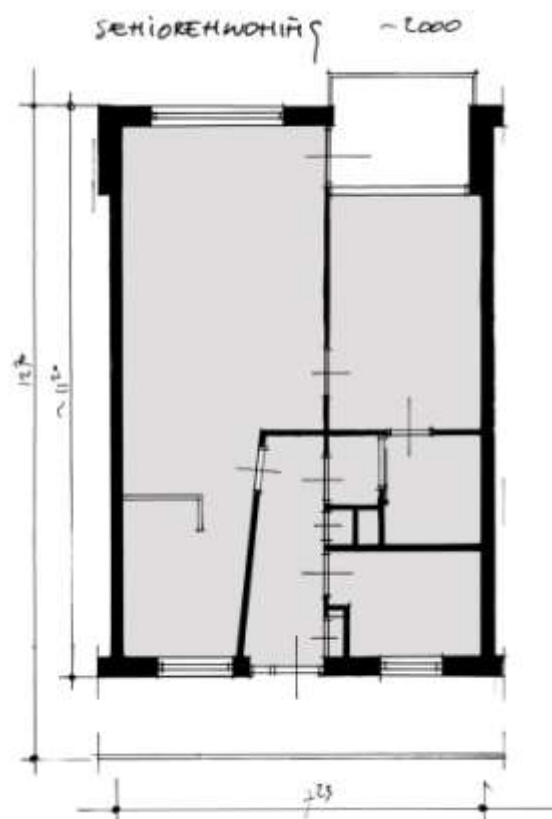
De gemeenschappelijke voorzieningen

De kracht van verzorgingshuizen is dat naast passende zorg ook allerlei gemeenschappelijke voorzieningen aanwezig zijn, die het wonen ondersteunen (ontmoetingsruimte, paramedische voorzieningen, voorzieningen voor persoonlijke verzorging, winkels, etc.). Hierdoor was het mogelijk allerlei faciliteiten, die het wonen ondersteunen, gemakkelijk bereikbaar te maken. Hoewel de kamer/de wooneenheid relatief klein is (circa 25 tot 40 m² bvo), ligt de gemiddelde oppervlakte met 74 m² bvo per plaats (2) op zo'n 80 procent van de huidige seniorenwoning. Het ruimtebeslag is dus nog altijd beperkter dan de zelfstandige woning (die niet over de faciliteiten beschikt).



Meer ruimte om zelfstandig te kunnen wonen

Om zelfstandig te kunnen blijven wonen, zullen in de toekomst in nieuwe en bestaande woningen structurele aanpassingen plaats moeten vinden. Die ruimte en ruimtelijkheid is niet alleen interessant voor bewoners met zorg, maar eigenlijk voor iedereen. Door meer te denken in ruimte en ruimtelijkheid en minder in vertrekken en hokken, kunnen woningen aantrekkelijk worden (3).



Bronnen/verwijzingen

(1) Drie voorbeelden van bejaardenwoningen/aanleunwoningen/seniorenwoningen uit opeenvolgende bouwperiodes:

	1950	1970/1975	2000
1. Woonkamer	13,30 m ²	17,90 m ²	26,70 m ²
2. Keuken	6,00 m ²	5,60 m ²	7,60 m ²
3. Slaapkamer 1	9,20 m ²	13,50 m ²	13,80 m ²
4. Slaapkamer 2 (berging)	4,00 m ²	4,80 m ²	5,50 m ²
5. Douche/toilet	3,10 m ²	2,83 m ²	3,50 m ²
Woonoppervlakte (1, 2, 3, 4) woning	32,50 m ² (100)	41,80 m ² (129)	53,6 m ² (165)
Bruto vloeroppervlakte van de woning	52,00 m ² (100)	60,00 m ² (115)	77,00 m ² (148)
Bvo gebouwniveau	--	~85,00 m ²	~95,00 m ²

(2) De bvo per plaats in een verzorgingshuis bedraagt 74 m². Voor een verpleeghuis geldt als norm 66 m² en bedraagt de gemiddelde bvo 57 m² per plaats.

De individuele kamers van een verzorgingshuis hebben een bvo van circa 25 tot 40 m²

(3) Zie de artikelenserie over 'de nieuwe woning', die de afgelopen periode verschenen is op de Kennisbank Bestaandewoningbouw.nl, mei 2014